

Η “Φωνή Κυρίου” της 4ης Αυγούστου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

4 Αυγούστου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3453)

ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

Ποιός δέν θά κοηακευόταν, ἂν τοῦ ἔλεγαν «εἶσαι δυνατός», καί μάλιστα στή σημερινή ἐποχή, πού ἡ αἰσιοδοξία καί ἡ αὐτοεκτίμηση τῶν περισσοτέρων δέν βρίσκονται σέ ικανοποιητικά ἐπίπεδα. Ἴσως ὅμως νά «ἀπήρχετο λυπούμενος», ἂν τοῦ πρόσθεταν: «Ἐπειδή εἶσαι δυνατός, ἔχεις περισσότερη δουλειά· θά πρέπει νά μὴν εἶσαι αὐτάρεσκος, ἀλλὰ νά στηρίζεις καί τοὺς ἀδύνατους κατεβαίνοντας στό δικό τους ἐπίπεδο». Μᾶς ἀρέσουν οἱ ἔπαινοι γιά τὰ ὅποια χαρίσματα μας, ἀλλὰ δέν δεχόμαστε εὐχαρίστως τίς ἀπορρέουσες ὑποχρεώσεις γιά τήν καρποφόρα καηλιέργειά τους.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της 4ης Αυγούστου 2019, ὅπως αὐτή διεμοιράσθη σε ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς ἐλληνικῆς επικράτειας.

ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

Ποιός δέν θά κοίτακεύοταν, άν τοῦ ἔλεγον «εἶσαι δυνατός», καί μάλιστα στή σημερινή ἐποχή, πού ἡ αἰσιοδοξία καί ἡ αὐτοεκτίμηση τῶν περισσότερων δέν βρίσκονται σέ ικανοποιητικά ἐπίπεδα. Ὡς ὅμως νά «ἀπῆρχετο λιπούμενος», άν τοῦ πρόσθεταν: «Ἐπειδή εἶσαι δυνατός, ἔχεις περισσότερη δουλειά· θά πρέπει νά μήν εἶσαι αὐτάρεσκος, ἀλλὰ νά στηρίζεις καί τοὺς ἀδύνατους κατεβαίνοντας στό δικό τους ἐπίπεδο». Μᾶς ἀρέσουν οἱ ἐπαινοί γιά τὰ ὅποια χαρίσματά μας, ἀλλὰ δέν δεχόμαστε εὐχαρίστως τίς ἀπορρέουσες ὑποχρεώσεις γιά τήν καρποφόρα καλλιέργειά τους.

Συγκατάβαση «πρός οἰκοδομήν»

Τό ὑψηλότερο χάρισμα εἶναι ἡ δυνατή πίστη μέ βαθιά ἐπίγνωση τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας, πού συνοδεύεται ἀπό σύνεση καί διάκριση· μιά πίστη, πού δέν κλονίζεται εὐκόλῃ ἀπό ἀσυνέπειες προσώπων, ἀπό παντοειδεῖς θλίψεις καί «σιωπές τοῦ Θεοῦ». Μιά τέτοια πίστη ξεκινάει βέβαια ἀπό εἰλικρινή ἀνθρώπινη ἀναζήτηση μέ συνεπή ἀσκηση καί μελέτη, ἀλλὰ τελικά ἀποτελεῖ ἐξ ὀλοκλήρου δωρεά τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος τή δίνει ἀπό τήν ἀπειρη ἀγάπη του καί ἀπό τή λαχτάρα του γιά τή δική μας σωτηρία.

«Σέ ὅποιον ὅμως τή δεχθεῖ, δημιουργεῖ εὐθύνες καί χρέος», μᾶς ἰλεῖ σήμερα ὁ Ἀπόστολος. Καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐξηγεῖ: «Ἐγίνες δυνατός; Στόν Θεό ἀπόδωσε τήν ἀμοιβή πού σέ δυνάμωσε· καί θά τήν ἀποδώσεις βοηθώντας τόν ἀδύνατο ἀδελφό σου· ἐξάλλου κι ἐμεῖς ἀδύνατοι ἡμασταν καί ἡ χάρι τοῦ Θεοῦ μᾶς δυνάμωσε». Ἡ βοήθεια αὐτή ἔχει τό ὄχι εὐκαταφρόνητο κόστος νά ἀνεχόμαστε τίς ἀδυναμίες τῶν ἀδυνάτων, μέ ἀποτέλεσμα νά μήν κάνουμε τὰ ἀρεστά στόν ἑαυτό μας, ἀλλὰ τὰ ἀρεστά σ' αὐτούς. Φυσικά αὐτό δέν ἔχει καμία σχέση μέ ἰδιοτελεῖς ἀνθρωπαρέσκεις· δέν πᾶμε νά τοὺς κοίτακεύσουμε οὔτε νά τοὺς γίνουμε ἀπλῶς συμπαθεῖς. «Ἄν (μέ τέτοιο πνεῦμα) ἀρεσα στοὺς ἀνθρώπους, τότε δέν θά ἦμουν δοῦλος τοῦ Χριστοῦ», θά πεῖ σέ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιε' 1-7)

Ἀποδοχή τῶν συνανθρώπων μας

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐμεῖς οἱ δυνατοὶ πρέπει νὰ βαστάζωμεν τὰς ἀδυναμίας τῶν ἀδυνάτων καὶ νὰ μὴ περιοριζώμεθα εἰς ὅσα εἶναι ἀρεστά εἰς τὸν ἑαυτὸν μας. Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς ὥς φροντίζει νὰ εἶναι ἀρεστός εἰς τὸν πλησίον διὰ τὸ καλὸν τοῦ καὶ τὴν οἰκοδομήν του, διότι καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐζήτησε ἐκεῖνα ποῦ ἦσαν ἀρεστά εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γραμμένον, Αἱ ὑβρεῖς τῶν ὑβριστῶν σου ἔπесαν ἐπάνω μου. Διότι ὅσα προεγράφησαν, ἐγράφησαν γιὰ τὴν διδασκαλίαν μας ὥστε διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας ποῦ δίνουν αἱ γραφαὶ νὰ διατηροῦμεν τὴν ἐλπίδα. Καὶ εἴθε ὁ Θεὸς ποῦ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας νὰ σᾶς ἀξιώσει νὰ ἔχετε τὸ ἴδιο φρόνημα μεταξύ σας κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε ὅλοι μαζί μὲ μίαν ψυχὴ καὶ μὲ ἓνα στόμα νὰ δοξάζετε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ ἓνας νὰ δέχεται τὸν ἄλλον, ὅπως καὶ ὁ Χριστὸς σᾶς ἐδέχθηκε διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Θεός.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).
